

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Nr. 10. **Warszawa 16 czerwca 1933 r.** **Rok XV**

TREŚĆ:

SPRAWY OGÓLNE I OSOBOWE.

81.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 20 kwietnia 1933 r. Nr. O. Or. II/54/2 w sprawie usprawnienia uzgadniania spraw w DOKP.

Stwierdzono niejednokrotnie, że między Wydziałami Dyrekcyj rozwija się korespondencja i przesyłanie akt do oświadczenia, wypowiedzenia się, zajęcia stanowiska, wydania opinji, uzgodnienia lub uzupełnienia załatwienia w sprawach nawet mniejszej wagi i nieskomplikowanych pod względem załatwienia merytorycznego.

Ten tryb postępowania przysparza pracy personelowi referendarskiemu i kancelaryjnemu, opóźnia znacznie załatwienie spraw, oraz rozdrabnia i rozprasza odpowiedzialność Wydziałów za wynik załatwienia. Stan taki musi ulec zmianie wobec wzmożonej akcji usprawnienia i potanienia administracji państwowej.

W celu usunięcia powyższych niedomagań zarządzam, co następuje:

1) Wydział przesyłający akt do drugiego Wydziału do wydania opinji, oświadczenia, wypowiedzenia się, zajęcia stanowiska w sprawie nowej (nieznanej drugiemu Wydziałowi), w której uważa porozumienie pisemne z drugim Wydziałem przed ostatecznem załatwieniem za konieczne, powinien w akcie krótko przedstawić, jak ze swego stanowiska zamierza sprawę merytorycznie załatwić.

Przestrzeganie powyższego zarządzenia ułatwi orjentację Wydziałowi opinjującemu i przyśpieszy wydanie opinji.

2) Wydziały winny uzgadniać ze sobą (udzielać sobie do zaopinjowania) w rozumieniu § 18 Instrukcji Biurowej dla Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych (A. 3) tylko projekty załatwień większej wagi lub w których zainteresowanie innego Wydziału jest ze względu na dobro służby lub ze stanowiska prawnego w całej pełni uzasadnione. Motywem przesłania projektu załatwienia do uzgodnienia innemu Wydziałowi nie może być w żadnym razie wyłącznie chęć podzielenia się odpowiedzialnością za załatwienie sprawy.

3) Przypominam postanowienie § 12 Instrukcji Biurowej A 3 i polecam stosować bezwzględnie to postanowienie, według którego porozumiewanie się Wydziałów i Działów w tym samym Wydziale przed ułożeniem projektu załatwienia, w rozumieniu § 12 Instrukcji, winno być zasadniczo **ustne lub telefoniczne, a pisemne** tylko w sprawach większej wagi, skomplikowanych lub wymagających obszernych wywodów zwłaszcza prawnych.

(4) Polecam stosować jaknajczęściej postanowienia § 28 ust. 1 zdanie 2 i 3 Instrukcji Biurowej A 3, według których referenci osobiście uzgadniają także ostateczne projekty załatwień z innemi Wydziałami lub z Działami w tym samym Wydziale, bez pośrednictwa rejestratorów.

5) Porozumiewanie się przy załatwianiu spraw nieskomplikowanych z podległemi urzędami powinno odbywać się telefonicznie.

6) W przypadkach, w których pisemne uzgadnianie projektów załatwień między Wydziałami jest nieuniknione, Wydział, który otrzymał projekt załatwienia do zaopinjowania, powinien go zaopinjować w czasie jaknajkrótszym.

7) Polecam również Dyrekcjom przestrzegać ściśle niewymienionych wyżej postanowień Instrukcji Biurowej, mających na celu usprawnienie i przyśpieszenie załatwienia spraw oraz obiegu akt, między Wydziałami i Działami (§ 11 ust. 2 p. 9 § 12, § 13, § 16, § 18 § 27 i § 28).

8) Proszę Panów Dyrektorów o podanie powyższych moich zarządzeń i poleceń do wiadomości poszczególnych Wydziałów i o zwracanie czynnej uwagi na stosowanie się do nich.

82.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 29 kwietnia 1933 r. Nr. P. O. V. 87/19/33 w sprawie częściowej zmiany postanowienia art. III § 11 punktu 1 przepisów o odzieży służbowej pracowników przedsiębiorstwa P. K. P. (Nr. A 8).

W częściowej zmianie postanowienia art. III § 11, punktu 1, przepisów Nr. A 8 o odzieży służbowej pracowników przedsiębiorstwa P. K. P.—M. K. ustala czas noszenia czapki mundurowej granatowej na 2 lata."

83.

Nr. P. U. I/6/1 z dnia 21 maja o zmianie tytułów służbowych pracowników, posiadających wyższe studja w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1929 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 88, poz. 663).

Pracownicy etatowi przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" w VII i VIII grupie uposażenia, posiadający w chwili wydania niniejszego rozporządzenia wyższe studja prawnicze, lekarskie, techniczne lub handlowe w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1929 r. o zakładach naukowych i egzaminach szkolnych, wystarczających do osiągnięcia stanowiska urzędnicy I kategorji w państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 88, poz. 663), otrzymują stosownie do swej grupy uposażenia tytuł służbowy, przywiązany do stanowisk, na które wymagane są w przedsiębiorstwie P. K. P. studja wyższe, jeżeli zajmują te stanowiska i złożyli lub złożą egzamin na referendarza.

Zmiana tytułu służbowego nie ma żadnego wpływu na szczebel uposażenia dotyczących pracowników.

SPRAWY FINANSOWE.

84.

Nr. F. D. III. 20/41 z dnia 28 kwietnia 1933 r. w sprawie przejazdów członków Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego na obozy i kursy.

Z dniem 1 czerwca 1933 r. przejazdy członków Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego na obozy lub kursy, organizowane przez Państwowy Urząd W. F. i P. W., będą się odbywały nie jak dotychczas za rozkazami wyjazdu, które pozostaną tylko dla przejazdów ściśle wojskowych, lecz w sposób następujący:

1. Odprawa członków Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego, udających się zarówno pojedyńczo jak i grupowo na obozy lub kursy, które to pojęcia zostały bliżej określone okólnikiem Nr. F. D. III. 20/46 z dn. 21.VIII. 1932 r. zamieszczonym w Dz. Urz. M. K. Nr. 17, poz. 132 z 1932 r., odbywa się za specjalnemi dokumentami, zwanemi: „Zlecenia na przejazd" podług załączonego wzoru.

Zlecenie na przejazd składa się z czterech części, z których część II jest przeznaczona na stemple i adnotacje kolejowe.

2. Co do wypełniania poszczególnych rubryk zlecenia, zauważa się w szczególności

a) rubryka „w czasie od . . . . do . ." winna być wypełniona słowami, przyczem zlecenie nie może opiewać na termin dłuższy niż 3 miesiące,

b) przy wypełnianiu rubryki „z . . . . . . do . . . . przez . . . . . " powinna być wskazana droga najkrótsza, przejazd powinien odbywać się bez zatrzymania jak również w rubryce tej mogą być wymieniane tylko stacje kolejowe,

c) w rubryce „dla . . . .“ wymienia się imiona i nazwiska uczestników obozów i kursów, przyczem jako pierwszego należy wpisać komendanta (tkę) danej grupy podróżnych,

d) rubryka „D“ wypełnia się w wypadkach w niej wyszczególnionych, a mianowicie w razie przejazdu grupy mniejszej niż 8 osób, choroby uczestnika obozu (kursu), choroby (śmierci) w jego rodzinie, wydalenia go z obozu i na skutek rozkazu Państwowego wzgl. Okręgowego Urzędu W. F. i P. W.,

e) rubrykę „E“ wypełnia się w razie skreślenia jednej lub więcej osób, z wymienionych w rubryce „dla . . . .“. Należy mieć na uwadze, że inne poprawki, poza wymienionemi w ustępach e) i f) są niedopuszczalne i czynią zlecenie nieważnem,

f) prawo wystawiania zleceń na przejazd posiadają: dyrektor Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego, kierownicy Okręgow. Urzęd. W. F. i P. W., inspektor W. F. i P. W. K. O. P., komendanci obwodowi P. W., komendanci rejonu P. W. K. O. P. oraz ponadto komendanci obozu (kursu) w czterech wypadkach, wyszczególnionych w części III Zlecenia na przejazd ustęp „D“ zdanie 2, 3, 4 i 5 t. j. choroby uczestnika obozu lub kursu, choroby (śmierci) w jego rodzinie, wydalenia go z kursu, wreszcie na skutek rozkazu Państwowego (Okręgowego) Urzędu W. F. i P. W.

W tych ostatnich czterech wypadkach komendant obozu lub kursu, wystawiając zlecenie, skreśla w części I słowa „i zpowrotem“ oraz w części III D niepotrzebne zdania, przyczem w razie nieskreślania zdania 5), dołącza oryginalny rozkaz do zlecenia.

3. Przy przejeździe „tam“ podróżny okazuje w kasie stacji wyjazdu zlecenie w dwóch egzemplarzach; kasjer stempluje pierwszy egzemplarz, umieszcza właściwe adnotacje i zwraca podróżnemu, wydając równocześnie bilet wojskowy za pobraniem należności w gotowiźnie. ,

Drugi egzemplarz (kalkowy) pozostaje w kasie.

W drodze powrotnej bilet wydaje się na podstawie tegoż zlecenia i w ten sam sposób, jak wyżej, z tą różnicą, że tym razem kasa nie zatrzymuje zlecenia na przejazd, które w obu wypadkach służy podczas podróży jako dowód uzasadniający posiadanie biletu wojskowego na przejazd.

Jeżeli jednak zlecenie na przejazd było wystawione przez komendanta obozu (kursu w jednym z wypadków, wyszczególnionych wyżej w punkcie 2 f), to pomimo, że opiewa ono w zasadzie na przejazd w jedną tylko stronę, powinno być sporządzone w dwóch egzemplarzach, z których odbitkę kalkową zatrzymuje kasa.

4. Zatrzymane odbitki kalkowe zleceń na przejazd kasy przysyłają do Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych Wydział Kontroli Dochodów przy sprawdzaniu rachunkowem na wydane bilety wojskowe.

5. Państwowy Urząd Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego będzie nadsyłał do Ministerstwa Komunikacji plany obozów i kursów, ze wskazaniem miejsca i czasu ich trwania; plany te Ministerstwo Komunikacji poda Dyrekcjom Okręgowym Kolei Państwowych do wiadomości, celem sprawdzenia pod tym względem nadesłanych przez kasy odbitek zleceń oraz udzielenia odpowiednich wskazówek personelowi rewizyjnemu.

W wypadkach niezgodności lub wątpliwości należy skierowywać odnośny materjał do Ministerstwa Komunikacji, Departament II.

6. Równocześnie z wejściem w życie niniejszego zarządzenia tracą moc dotychczasowe przepisy, dotyczące przejazdów członków Wychowania Fizycznego na podstawie rozkazów wyjazdu na obozy lub kursy, zawarte w cz. I rozdz. II A punkt I a 1 (zdanie ostatnie) Taryfy wojskowej oraz w § 45 p. 6 P. S. 245—10.

Odpowiednie zmiany i uzupełnienia zostaną ogłoszone osobno.

85.

Nr. F. R. II. 17/14 z dn. 10 maja 1933 r. w sprawie ulg w podatku dochodowym w związku z nowowzniesionemi budowlami.

Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 27/4-1933 r. za Nr. D. III. 6546/6/33 wyraziło zgodę, by Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych dokonywały zwrotu podatku dochodowego w związku z nowowzniesionemi budowlami — na podstawie orzeczeń właściwych organów skarbowych z sum, potrąconych z uposażeń pracowników kolejowych tytułem podatku dochodowego i wskutek tego, aby Dyrekcje przekazywały do właściwych kas urzędów skarbowych sumy netto tego podatku, po uwzględnieniu dokonanych potrąceń, które należy uwidaczniać we właściwych wyciągach z list płacy, przesyłanych kasom urzędów skarbowych.

SPRAWY HANDLOWO-TARYFOWE.

86.

Nr. HOU-543 z dnia 10 maja 1933 r. w sprawie ulg przejazdowych dla Kawalerów Orderu Wojennego „Virtuti Militari“.

Kawalerowie Krzyża Orderu Wojennego „Virtuti Militari“ przy przejazdach normalnotorowemi i wąskotorowemi kolejami państwowemi oraz prywatnemi, pozostającemi w zarządzie P. K. P., w wagonach kl. I, II i III pociągów osobowych i pośpiesznych korzystają z 80% zniżki od opłat według taryfy normalnej.

Ulgę w opłacie stosuje Kasa biletowa przy sprzedaży biletu na podstawie legitymacyj osobistych z fotografją, wydawanych przez Biuro Kapituły Orderu.

Legitymacje te w kształcie książeczek koloru niebieskiego posiadają na stronie zewnętrznej wytłoczone srebrne godło krzyża „Virtuti Militari“.

Na legitymacji będzie wyciśnięta sucha, okrągła pieczątka z napisem: „K. O. W. Virtuti Militari“ obok podpisu Szefa Biura Kapituły i na lewej stronie w rogu naklejonej fotografji.

Wewnętrzne strony legitymacji podane są w załączniku do okólnika niniejszego.

W razie przejścia do klasy wyższej lub do pociągu pośpiesznego, podróżny dopłaca różnicę cen

właściwych biletów, obliczonych według taryfy ulgowej, o ile dopłatę uskutecznia w Kasie biletowej.

Jeżeli zaś dopłatę za przejście podróżny uiszcza w pociągu, pobiera się ją w wysokości różnicy cen właściwych biletów, obliczonych według taryfy normalnej.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie od dnia 25 maja 1933 r.

str. 1

Fotografja

Pieczęć

Podpis właściciela legitymacji.

str. 2.

Nr.

Generalny Inspektorat Sił Zbrojnych

Biuro Kapituły Orderu Wojennego

„VIRTUTI MILITARI"

stwierdzam, iż P. ....

jest kawalerem Krzyża Srebrnego Orderu Wojennego „Virtuti Militari".

Pieczęć

Szef Biura Kapituły

Fr. SOBOLTA, Płk.

Warszawa, dnia 1 maja 1933 r.

87.

Nr. HOU-611 z dnia 12 maja 1933 r. w sprawie stosowania taryfy wojskowej do przejazdów oficerów i szeregowych Straży Granicznej.

Oficerowie i szeregowi Straży Granicznej w stanie czynnym mają prawo do nabywania za opłatą według obowiązującej taryfy wojskowej biletów na przejazd normalnotorowemi i wąskotorowemi kolejami państwowemi oraz prywatnemi, pozostającemi w zarządzie P. K. P.

Bilety na przejazd za opłatą według taryfy wojskowej wydają kasy biletowe na podstawie legitymacji służbowej z fotografją, stwierdzającej prawo do korzystania z taryfy wojskowej.

Przejazdy mogą się odbywać w pociągach osobowych i pośpiesznych w wagonach tej klasy, jaka jest oznaczona w legitymacji służbowej, lub też niższej.

Przejazd w wagonach klasy wyższej jest dozwolony za dopłatą różnicy cen właściwych biletów, obliczonych według taryfy normalnej.

Legitymacje służbowe oficerów i szeregowych Straży Granicznej w kształcie książeczek o objętości 8 stron, oprawne są w okładki płócienne koloru czarnego dla oficerów, koloru czerwonego — dla szeregowych z wytłoczonem na zewnętrznej stronie godłem państwowem.

Wewnętrzne części legitymacyj, podane w załączniku do okólnika niniejszego, są dla obu legitymacyj identyczne, z wyjątkiem strony pierwszej:

Do przejazdu w klasie I mają prawo:
Komendant Straży Granicznej,
Nadinspektor Sraży Granicznej,
Inspektor Straży Granicznej,
Nadkomisarz Straży Granicznej,

w klasie II:
Komisarz Straży Granicznej,
Podkomisarz Straży Granicznej,
Aspirant Straży Granicznej,

w klasie III:
Starszy przodownik Straży Granicznej,
Przodownik Straży Granicznej,
Starszy strażnik graniczny,
Strażnik graniczny.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie od dnia 25 maja 1933 r. i obowiązuje aż do odwołania.

Załącznik do okólnika.

Str. 1.

MINISTERSTWO SKARBU

LEGITYMACJA OFICERA
Straży Granicznej

Nr. ....

Stempel: „Na przejazd kolejami państwowemi według taryfy wojskowej w klasie ....".

Str. 2.

Fotografja

Pieczęć

Podpis właściciela legitymacji:

....

Str. 3.

Imię i nazwisko ....

....

....

Stopień ....

Przynależność służbowa ....

....

....

Stanowisko ....

....

Str. 4.

Posiadane ordery i odznaczenia ....

....

....

....

Miejsce i data wystawienia legitymacji ....

....

Ważna do dnia 31-go grudnia 19 r.

Podpis przełożonego

Pieczęć ....

Str. 5—6.

Przedłużam ważność niniejszej legitymacji do dnia 31-go grudnia 19 —— r.

Podpis przełożonego

....

Pieczęć

Str. 7—8.

Zmiany ....

....

....

....

....

....

....

....

Str. 1.

MINISTERSTWO SKARBU

LEGITYMACJA SZEREGOWEGO
Straży Granicznej

Nr. ....

Stempel: „Na przejazd kolejami państwowemi według taryfy wojskowej w klasie ".

SPRAWY RUCHU KOLEJOWEGO.

88.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 10 maja 1933 r. Nr. R. O. II. 50/11 w sprawie uzupełnienia „Przepisów o wprowadzaniu pociągów towarowych przed czasem, wskazanym w rozkładzie jazdy," ogłoszonych w Dzienniku Urzędowym M. K. Nr. 14 z 1930 roku, pod pozycją 111.

W punkcie c) § 6 wymienionych w nagłówku przepisów pomiędzy słowami: „atmosferycznych", a słowami ujętemi w nawias, należy postawić przecinek i dodać następujące zdanie: „gdy sygnały nie są widzialne z odległości 300 metrów".

Uzupełniony w ten sposób punkt c) § 6 „Przepisów o wyprawianiu pociągów towarowych przed czasem, wskazanym w rozkładzie jazdy" otrzymuje brzmienie następujące:

„w razie zmniejszenia widzialności sygnałów wskutek warunków atmosferycznych, gdy sygnały nie są widzialne z odległości 300 metrów (mgła, śnieżyca, ulewa i t. p.)".

89.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 5 maja 1933 r. Nr. RO. VI. 250/6 o uzupełnieniu przepisów o nadawaniu telegramów w pociągach (Nr. R. 9).

W przepisach o nadawaniu telegramów w pociągach (Nr. R 9), zatwierdzonych rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 23 czerwca 1932 r. za Nr. RO. III. 52/46/32 (Dz. Urz. M. K. z 1932 r. Nr. 19, poz. 142) należy wprowadzić następujące zmiany:

1) Na str. 28 w załączniku Nr. 2 „Wskazówki do jakich krajów mogą być przyjmowane telegramy zagraniczne" w rubryce: „Nazwa kraju" wpisać nowy wiersz: „Anglja", w rubryce: „Opłata za telegram zł. gr." wpisać: „9.85", w rubryce „opłata manipulacyjna zł. gr.", w kolumnie: „gr." wpisać: „60" i w rubryce: „Całkowita opłata zł. gr." wpisać: „10,45".

2) Na str. 33 w załączniku Nr. 5 „Tabela opłat telegraficznych za telegramy nadawane w pociągach" pozycję 9-ą oddzielić linją poziomą i w rubryce: „pozycja" na str. 34 wpisać następną nową pozycję: „10", a w rubryce: „Przedmiot" wpisać: „za telegramy do Anglji: „następnie, niżej wpisanego, wpisać: „Opłata za 14 wyrazów . . . . ." i w rubryce: „Należność wpisać: „9,85", w rubryce: „Przedmiot" pod wpisanemi wierszami wpisać: „Opłata manipulacyjna za telegram . . . . .", a w rubryce: „Należność zł. gr." w kolumnie: „gr." wpisać: „60" i kolumnie cyfr podkreślić, a w końcu w rubryce: „Przedmiot" wpisać: „Ogółem należy pobrać od nadawcy . .", i w rubryce: „Należność zł. gr." wpisać: „10.45".

SPRAWY DROGOWO-KOLEJOWE.

90.

Nr. UZ-III-41/32 z dnia 2 maja 1933 r. w sprawie przechowywania, sprawdzania i uzupełniania zapasu spłonek ostrzegawczych.

A. Przechowywanie spłonek ostrzegawczych.

1. Spłonki, nie mające opakowania fabrycznego (po 10 sztuk w kartonach tekturowych), powinny być owinięte w bibułę lub przełożone tekturą, wełną drzewną, opiłkami drzewnemi, kłakami konopnemi, wojłokiem i t. p. i tak ułożone, by nie dotykały się do siebie.

2. Spłonki należy przechowywać w miejscach suchych, lecz nie w pobliżu pieca. Na parowozach spłonki powinny być ułożone szczelnie bez zetknięcia się jedna z drugą (patrz punkt 1) w puszce z blachy cynkowej, pomalowanej wewnątrz i zewnątrz farbą olejną i wstawionej szczelnie do większej puszki ochronnej z grubszej blachy według ustalonego rysunku.

Puszka ochronna powinna być pomalowana na czerwono i umieszczona w skrzynce narzędziowej, z przytwierdzeniem do jej ściany w ten sposób, ażeby bez odejmowania można było wyjąć z niej puszkę wewnętrzną ze spłonkami.

3. Otwieranie spłonek jest zabronione ze względu na niebezpieczeństwo wybuchu.

4. Pracownicy kolejowi, do obowiązków których należy używanie spłonek, powinni mieć je przy sobie lub w bezpośredniej bliskości miejsca pracy. Kierownik pociągu i konduktor (hamulcowy) ostatniego wagonu powinni mieć spłonki w puszkach blaszanych.

5. Zabieranie spłonek do domu jest zabronione.

B. Sprawdzenie przydatności spłonek ostrzegawczych.

1. Naczelnicy lub zawiadowcy magazynów zasobów, zawiadowcy stacji, zawiadowcy odcinków drogowych, naczelnicy lub zawiadowcy parowozowni powinni co rok, we wrześniu, przejrzeć wszystkie spłonki, znajdujące się w ich magazynach lub u podległych im pracowników oraz poddać próbie ich zdatność użytkową.

2. Przy przeglądaniu corocznym spłonek z przed 10 lat, spłonek bez daty lub z datą niewyraźną oraz spłonek z datą wyraźną, lecz mających wygląd niepewny, powinny być one wycofane do zniszczenia i wymienione na spłonki z wyraźną datą z ostatnich 9 lat i o wyglądzie należytym.

3. Do próby corocznej należy brać:

1% całej ilości spłonek, znajdujących się w magazynach (z różnych skrzynek),

po 1 spłonce z każdych 3 puszek w urzędach,

„ 1 spłonce z puszki w parowozowni,

„ 1 spłonce z każdych 5 parowozów,

poddając te spłonki przejechaniu próżnym wagonem towarowym, jadącym z szybkością 6 km/godz. Wybuch powinien nastąpić pod naciskiem pierwszego koła wagonu.

4. Jeżeli próbowana spłonka nie wybuchnie lub wybuchnie nie pod pierwszem kołem, należy poddać próbie dalsze 4 spłonki z tejże skrzynki (w magazynach) lub też dalsze 2 spłonki z tejże puszki (w urzędach, u pracowników i na parowozach). Jeżeli choć jedna z nich nie wybuchnie lub wybuchnie nie pod pierwszem kołem, należy wszystkie spłonki, znajdujące się w skrzynce lub puszce, przekazać do zniszczenia, zamieniając je na inne.

C. Uzupełnienie zapasu spłonek ostrzegawczych.

1. O spłonkach zużytych podczas pełnienia obowiązków służbowych pracownicy kolejowi powini niezwłocznie zawiadomić swego zwierzchnika i niezwłocznie otrzymać takąż ilość świeżych spłonek.

2. Uzupełnianie ilostanu spłonek w urzędach powinno być dokonywane stale w miarę rozchodowania.

3. Uzupełnienie stałego zapasu spłonek w magazynach zasobów przez zakup powinno nastąpić niezwłocznie po wydaniu ich na zapotrzebowania lub też po zniszczeniu nie nadających się do użytku.

SPRAWY MECHANICZNO-KOLEJOWE.

91.

Nr. M. W. IX/252/9 z dnia 8 maja 1933 r. w sprawie ogłoszenia wykazu prac nagrodzonych na ósmym konkursie na wynalazki, wnioski i projekty pracownikó w P. K. P.

A u t o r	Stanowisko służbowe	Treść pracy	Przyznana nagroda w zł
Biskupski Michał	Zawiadowca I kl. sekcji Warsztatów Warszawa Praga	Sposób wykorzystania starych kiszek gumowych od powietrznych przewodów hamulców pociągowych	500
Inż. Wojciechowski Jan	Radca P. K. P. Kierownik Biura Psychotechnicznego Dyr. Warszawskiej	Przyrządy do badań psychotechnicznych: 1. Ruchomierz, 2. Przyrząd do badania inteligencji technicznej, 3. Przyrząd do badania zwrotniczych i stawidłowych, 4. Pracomierz	600
Piątkowski Bolesław	Kierownik ekspedycji stac. Skarżysko Dyr. Radomskiej	2 typy kłódek plombowanych do wagonów	300
Skrzyński Antoni	Werkmistrz warsztatów elektrotechnicznych w Warszawie	Urządzenia do lampy naftowo-żarowej Konstrukcja lampy naftowożarowej	250
Teśmiarz Józef	Naczelnik Parowozowni Zagórz Dyr. Lwowskiej	Samoczynne smarowanie osi parowozu	350
" "	"	Wielostopniowa dysza parowozowa	200
Lidwin Tadeusz	Monter sygnalizacji w warsztacie sygnałowym D. O. K. P. w Krakowie	Konstrukcja ułatwiająca montowanie ścinalnych dźwigni zwrotnicowych w urządzeniach starszego typu austrjackiego	250
Łagoda Franciszek	Zawiadowca sekcji warsztatów głównych w Poznaniu	Projekt pieca do topienia metali	200
Skarciszewski Wiktor	Zawiadowca 6-go odcinka drogowego stacji Jędrzejów D. O. K. P. Radom	Klucz do wykręcania lub dokręcania wkrętów podkładowych	200
Dzidek Mieczysław	Tokarz warsztatów oddziałowych w Przemyślu	Przyrząd do próby gaśnic „Delfin"	150
Herzig Henryk	Starszy zawiadowca odcinka drogowego w Katowicach	Uniwersalny profilomierz i luzomierz szyn	150
" "	"	Przyrząd do sprawdzania toromierzy	150
Kupczak Józef	Ślusarz warsztatów wagonowych w Piotrowicach D. O. K. P. Katowice	Zmiana tylnej śruby wału palczastego przy węglarkach	100

Autor	Stanowisko służbowe	Treść pracy	Przyznana nagroda w zł
Lipka Józef	Kandydat na kancelistę D. O. K. P. w Katowicach	Kłódka zastępująca plombę do wagonu	150
Muchowicz Romuald	St. asesor oddziału drogowego w Brześciu nad Bugiem	Urządzenie do zamykania kluczy od zwrotnic na desce pod nazwą: „zawórka kluczowa"	100
Silewicz Mieczysław	Tokarz warsztatów głównych Skarżysko D. O. K. P. Radom	Przyrząd do gwintowania i frezowania łączników i hydrantów pożarowych	100
Szonert Józef	Zawiadowca sekcji warsztatów wagonowni Warszawa Główna	Ściągacz sprężyn eliptycznych	150
Pietrasiewicz Bronisław Zamojski Stanisław	Pracownicy parowozowni Dęblin D. O. K. P. w Radomiu	2 urządzenia obrony przeciwgazowej indywidualnej i kolektywnej oraz 1 maska przeciwgazowa	400
Baczyński Wiktor	Adjunkt 4-go Oddziału Ruchu D. O. K. P. w Warszawie	Nakładki — uchwyty do spłonek	100

SPRAWY ZASOBÓW KOLEJOWYCH.

92.

Nr. M. Z. III. 65/2 z dn. 27 kwietnia 1933 r. w sprawie warunków technicznych dostawy kożuchów.

Ministerstwo Komunikacji poleca wprowadzić do zatwierdzonych przez D. VI. M. K. dn. 22/1-31 r. warunków technicznych dostawy kożuchów dla pracowników PKP. zmianę, według której do długich i krótkich kożuchów krytych mają być stosowane guziki z masy, a nie rogowe lub kościane.

Wszystkie inne punkty powyższych warunków pozostają bez zmiany.

SPRAWY SANITARNO-KOLEJOWE.

93.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 22 maja 1933 r., Nr. S. I. 2/12 w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 17 listopada 1929 r., wyjaśniającego zakres opieki lekarskiej i środków leczniczych dla pracowników i emerytów przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

W rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 17 listopada 1929 r., Nr. S. 468/29 (Dz. Urz. M. K. Nr. 25, poz. 196) wprowadza się następujące zmiany:

1. W tytule skreśla się wyrazy: „objętych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 448) „i wstawia się w ich miejsce wyrazy „objętych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 577)".

2. § 1 otrzymuje następujące brzmienie:
„W tekście niniejszego rozporządzenia nazywane będą: rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 26 sierpnia 1929 r. o zakresie opieki lekarskiej i środków leczniczych dla pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 485), rozporządzeniem o opiece lekarskiej; rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 13 sierpnia 1932 r. Nr. S. I. 2/11 (Dz. Urz. M. K. Nr. 18, poz. 139) w sprawie opieki lekarskiej dla emerytów kolejowych, rozporządzeniem o opiece lekarskiej dla emerytów; rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1932 r. o zaopatrzeniu emerytalnem pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" i o zaopatrzeniu pozostałych po tych pracownikach wdów i sierot oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 577) rozporządzeniem o zaopatrzeniu emerytalnem.

Oznaczenie „(Do §) bez podania tytułu rozporządzenia odnosi się do rozporządzenia o opiece lekarskiej.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia, odnoszące się od Dyrekcji Okręgowych Kolei Państwowych (D. O. K. P.) mają również zastosowanie od in-

nych urzędów P. K. P., podlegających bezpośrednio Ministerstwu Komunikacji.

3. W § 2, ust. 2 skreśla się wyraz „próbnym".

4. § 3 otrzymuje następujące brzmienie:

(Do rozporządzenia Ministra Komunikacji o opiece lekarskiej dla emerytów).

Emerytami uprawnionymi do korzystania z kolejowej opieki lekarskiej, są b. pracownicy etatowi, kandydaci na pracowników etatowych, pracownicy nieetatowi i próbni przedsiębiorstwa P. K. P., którzy nabyli po dniu 1 sierpnia 1932 r. prawo do zaopatrzenia w sposób, przewidziany w § 11 rozporządzenia o zaopatrzeniu emerytalnem oraz wymienieni w § 49 tegoż rozporządzenia b. pracownicy kolejowi, którym przed 1 sierpnia 1932 r. wypłacono zaopatrzenie emerytalne z funduszów przedsiębiorstwa P. K. P. Byłym pracownikom, którzy na podstawie przepisów, obowiązujących na obszarach województw poznańskiego, pomorskiego i śląskiego oraz na obszarze Wolnego Miasta Gdańska podlegają ustawowemu obowiązkowi ubezpieczenia na starość, na wypadek niezdolności do zarobkowania i śmierci i nie otrzymują zaopatrzenia z funduszów przedsiębiorstwa P. K. P., kolejowa opieka lekarska nie przysługuje.

Rodziny emerytów nie posiadają prawa do kolejowej opieki lekarskiej.

Emerytom, podlegającym z tytułu swego zatrudnienia obowiązkowi ubezpieczenia w terytorjalnych kasach chorych, kolejowa opieka lekarska nie przysługuje.

5. W § 15, ustępie 20, zamiast cyfry 53, wstawić cyfrę 49, zaś w ustępie 21 tegoż paragrafu zamiast „1 września 1929 r.", wyrazy „1 sierpnia 1932 r."

6. W § 20 ustęp 15 otrzymuje następujące brzmienie:

Ze względu na nierówność okresów czasu leczenia szpitalnego dla pracowników etatowych, kandydatów na pracowników etatowych i emerytów obu tych kategorji (12 miesięcy), pracowników nieetatowych próbnych emerytów tej kategorji (39 tygodni) oraz rodzin pracowników (13 tygodni), należy w zleceniach do szpitala wpisywać odpowiednią maksymalną długość czasu leczenia szpitalnego.

SKŁAD OSOBOWY

Rady Technicznej Ministerstwa Komunikacji.

Minister Komunikacji powołał dnia 22 kwietnia 1933 r. na Członków Rady Technicznej przy Ministerstwie Komunikacji:

1. **Prof. inż. Emila Bratro,**
2. **Prof. inż. dr. Maksymiljana Matakiewicza,**
3. **Prof. inż. Czesława Witoszyńskiego,**
4. **Inż. Bronisława Skupiewskiego,**
5. **Inż. Witolda Rumbowicza.**

Zmarł:

Inż. Stefan Sztolcman, Członek Rady Technicznej, dnia 29 marca 1933 roku.

Nr. R. T. 64/33.

Sprostowanie błędu.

W Dz. Urz. M. K. Nr. 6 z dn. 25.IV. 1933 r., poz. 55 pkt. 3, powinien mieć brzmienie następujące: „Zderzenia się przetaczanego taboru z pojazdami, jeżeli miały miejsce nie na przejazdach, lecz w obrębie stacji lub na bocznicach — należy zaliczyć nie do kategorji ważniejszych wydarzeń V 19 lecz do kategorji wypadków III 12."

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa. Nr. 64839. .6VI.33. 8.600.

WARUNKI PRENUMERATY. Prenumeratę przyjmuje Administracja Dziennika (Warszawa, ul. Chałubińskiego Nr. 4, pokój Nr. 123, II p. telefon Nr. 8-26-28. Prenumerata wynosi rocznie 8 zł, kwartalnie 2 zł. Cena każdego numeru 50 gr. Prenumeratę można uiszczać do P. K. O. za pośrednictwem konta czekowego Administracji Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr. 30658. Na odwrotnej stronie czeku nadawczego P. K. O. należy wskazać cel wpłaty.

Poszczególne numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego M. K. lub w składnicach Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.